

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Olaru Lilian XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

05.04.2017 – 07.06.2017 (prima instanță);

05.07.2017 – 04.10.2017 (instanța de apel);

07.12.2017 – 07.02.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia /sediul Rîșcani/ din 07 iunie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Olaru Lilian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pentru un termen de 9 ani, în penitenciar de tip închis.

S-a respins solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a sumei de 526 lei, ce ține de cheltuieli de judecată suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză medico – legală nr. 12-C din 20.01.2017 și nr. 31 din 21.01.2017.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 17 ianuarie 2017, aproximativ la ora 18:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, inculpatul Olaru Lilian se afla în locuința lui Rotareanu Vasile în r. Rîșcani s. Petrușeni, unde venise Bodarev Valentin, care le-a comunicat că Rusu Vasile a intrat în locuința lui și l-a alungat afară.

În continuare, în scopul cauzării vătămarile corporale lui Rusu Vasile și răzbunării asupra acestuia, pentru faptul că l-a dat afară din locuința pe Bodarev Valentin, având interes material, acceptând astfel primirea banilor în sumă de 100

lei propuși de către Bodarev Valentin, Olaru Lilian a venit în locuința ultimului, în care l-a găsit pe Rusu Vasile și profitând de starea de neputință a ultimului care dormea în pat și era în stare de ebrietate alcoolică, s-a năpustit asupra acestuia, după care – intenționat i-a aplicat multiple lovituri puternice cu pumnii peste diferite părți ale corpului, în special în față și în regiunea cutiei toracice, după care l-a tras pe podea, în continuare aplicându-i mai multe lovituri puternice cu picioarele în regiunea capului, cutiei toracice și alte părți ale corpului.

Scoțându-l din casă, în drum, lângă poarta lui Bodarev Valentin, Olaru Lilian i-a mai aplicat câteva lovituri cu pumnii lui Rusu Vasile în regiunea capului, lăsându-l să plece.

În rezultatul vătămarilor corporale aplicate lui Rusu Vasile, în ziua de 17 ianuarie 2017, orele 18:00 de către Olaru Lilian, Rusu Vasile a decedat în dimineața zilei de 19.01.2017.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate conform art. 151 alin. (4) Cod penal – vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită din interes material, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, acțiuni care au provocat decesul victimei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Rîșcani, Rusu Constantin, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea referitoare la pedeapsa stabilită, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani și să fie dispusă încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 526 lei, invocând că prima instanță nu a apreciat corect probele, nu a dat o apreciere multilaterală a criteriilor generale de individualizare a pedepsei numindu-i inculpatului o pedeapsă prea blândă și a comis o eroare procedurală respingând solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că pedeapsa aplicată inculpatului de prima instanță de 9 ani închisoare este adecvată și nu contravine prevederilor legii, dat fiind că sancțiunea art. 151 alin. (4) Cod penal prevede o pedeapsă de la 12 până la 15 ani, iar în cazul judecării cauzei potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, de la 8 la 10 ani.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, prima instanță absolut corect și legal a indicat că expertizele sunt probe de rând cu celelalte probe acumulate pe parcursul urmăririi penale de către partea acuzării, având menirea de a demonstra vinovăția inculpatului, statul având obligația de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului penal, iar, apelantul a făcut o interpretare extensivă a

dispozițiilor art. 227 Cod de procedură penală care expres stabilește din ce sunt constituite cheltuielile judiciare și în special pct. 4) alin. (2) cert stabilește că, în cazul efectuării unei expertize, pot fi atribuite ca cheltuieli judiciare doar sumele „cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei” și nicidecum însăși cheltuielile suportate integral pentru efectuarea unei expertize când aceasta are statutul de probă în procesul penal.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală prin care a solicitat casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, invocând:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția privind neîncasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 526 lei;

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul sa conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, Colegiul penal menționează că, argumentul acuzării precum că instanța de apel a lăsat neargumentată soluția privind neîncasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 526 lei, se califică ca declarativ, Colegiul penal indică că acest motiv a fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe(f.d. 167) cât și în cadrul instanței de apel(f.d. 199), asupra căruia s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor

alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Mai mult, Colegiul penal ține să menționeze că expertizele medico – legale nr. 12-C din 20.01.2017(f.d. 63-65) și nr. 31 din 21.01.2017 (f.d. 66-67), au fost efectuate în temeiul ordonanțelor ofițerilor de urmărire penală din 19 ianuarie 2017(f.d. 62) și din 20 ianuarie 2017, astfel, aceste acțiuni procesuale țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, iar conform art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14 aprilie 2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, „cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.”, conform art. 227 alin. (2) pct. 5), alin. (3) Cod de procedură penală „Cheltuielile judiciare cuprind sumele în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”

Prin urmare Colegiul penal indică că, suma de 526 lei, este compusă din costul pentru efectuarea rapoartelor de expertiză pe caz, cheltuieli ce sunt prevăzute de art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală.

Colegiul penal invocă că aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, administrării probelor însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Astfel hotărârea atacată este legală, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Olaru Lilian XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 februarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin